

CHINO SIAMESE DAILY NEWS

พิมพ์ที่ใบ พิมพ์ชื่อในสยาช วารกัฟฟ์ คำนถปากกดองผูก กรุงเกรม จังหวัดพะเยา ไทย นายเชื้า บุญเสถี บุญเรือง ผู้เป็นเจ้าของบรรณาธิการ และผู้จัดการ ไทย กัฟฟ์ ๑๗

ฉบับที่ ๑๐๙

จันไนสยามวารสารพท' 日六月八年二 十國民報 新遇華

ວັນ ຈຸນທີ່ ๖ ສິງຫາຄມ ພຣະພຸກອະກິດໄວງານ ๖๔๖๖

ମହାଶ୍ରଦ୍ଧାରୀ

ยา กัน ยุ ง ต ร า ห ว ไ ค

ພານນັບຕ້າກົງຮັງ ເທກະຍົດຊຸມ

ให้ชุดมาคนนี้ห์อีกต่อร่างกายด้วย

ໄວ້ຢານ ນັກ ເນື້ອທ່ານ ທີ່ມີໃນໆ ເກມ
ການ ກົດໄກ ໃນໆ ນັ້ນ

આ ગુરુત્વારા કે

ເວລານີ້ນີ້ກໍ່ມີກໍາຍາປອດນິກໍາໜ່າຍນາກ ກໍານົກ້າຂອງກວຽຈັງເກຸຖືໄທ້ ກໍາ ຖັນກະຕະຫາຍ ທຽບກະຕະຫາຍທີ່ທີ່ຫຼັ້ນກວາຫຼົກ ດີຈະ
ຢັນຮອບແທ້ ນີ້ຈໍາກຳມີຄາມຮັວນຫຼັກໃນ

หนัง เด่น ใจ บี

ໂຄສະນີ້ນ

ເມື່ອ ເງົ່າະນຸກ ດ່ວຍ ມີສຽວແກ້ໄນ ຈິງ

วิจัย ภูมิศาสตร์ พากย์ รุ่น ๔ ฯ ว่าได้รับการอ้างอิง

ຮອນ ! ໂດຍບໍ່ມີຄົນທີ່ປະຕົມຈາກພາກເນື້ອ ຈະ ທຸລ ພັນ

ହାତେବାନଗୀର
ଫ୍ରାଙ୍କ ଓ ଟିକ୍
ପିଲ୍ଲ କ୍ରାନ୍ଟୋ
ଶାର୍କା ଉନନଖ୍ରେ
ମିଶ୍ରପା ଗ୍ରୁଣଥପ
ବୈ କିମ୍ବା ଏକଳ

บุหรี่ไทยจะหาซื้อได้ที่ไหน?

บุหรี่ไทย ที่กำลังปราบวงการสูบบุหรี่ จะต้องได้แก่ เยอะๆ ที่บุรีรัมย์ ยาดุน
ก้าวบดเงี้ยว สถานพิทักษ์ เสือภูเขา (สถานที่ออกต่าง คง ห้า ห้า ห้า) บุหรี่
มังกร ชนิดซิกาเร็ต จะมีมนต์ด้วยใบกระงอง ตัดผ่านราก ขาด ก่อนจะดับ

การทําบุญ ถวายพระ ตั้งยันต์ฯ ชื่อเป็นของท้องความมิยมานะ

ข้าoisn กำลัง ขนาดของ ชีวิต ก็ย นี่คุณภาพดีที่สุด จริง คั้งได้รับก่อในนี้
ต้านากหมาย ร. ก. ก. บุญชู คง เสน่

ที่ว่าการคำขอพรบ.นกราชห้ามมาก จังหวัดพะนัง

คำนับนายังห่านเจ้า ช่องห้าง วิชัยพาณิช ยกก่อนร้าพเจ้า เป็นคนดูแลบ้าน
ของพ่อแม่ท่านมาต่อไปได้ คงจะได้รับความไว้วางใจมากกว่าเดิม แต่ก็ต้องรักษาความลับ
ของพ่อแม่ต่อไปได้ ให้รับประทานยาค่างๆ ตลอดเวลา ก็ไม่กระทำให้เห็น สุขภาพคุณดีขึ้นไป
กว่าเดิม ช้าๆ เจ้า ให้รับประทานยา cosine ลดไข้ ลดน้ำ份 ช่องห่านไปรับประทาน รู้สึกว่ามีคุณ
ดีขึ้น ให้รับประทานเป็นยาประจำวัน ประมาณทุกวันนึง คงต้องรับประทานยา cosine
ลดไข้ รู้สึกว่าไม่กระทำการใดเบียดเบี้ยวเลย จนร่างกายอ่อนเพียงพอ ทุก
อย่างดีขึ้น หายใจดีขึ้น หายใจลึก หายใจเข้าออกได้ดี หายใจเข้าออกดี
มาก หายใจลึก หายใจเข้าออกดี หายใจเข้าออกดี หายใจเข้าออกดี หายใจเข้าออกดี

ว้าพเจ้า ให้แน่ นำให้ญาติมิตร เดชะ บุญ ที่รู้คอกัน ลองรับประทานยา
ใหม่ กดัน ก์ รับรอง ว่า ถูกต้อง หงส์ ที่ ยังน่า ให้นาย อะยีนา โไม่ ตาม ตาม ทั่วบ้าน
เมือง คำ บด ทดสอบ ทดสอบ ลองรับประทาน ก์ สัก ว่า มี สรรพ คุณ ที่ เดย ไว้ เป็น
ยา ประ จำ แต่ นาย อะยี นาน ทึบ เจ้า ยา จาก หัว ท่าน ไป จำ หน่าย ก่อ มาก ทุก วัน
ไทย เห็น ช้า แพ้ ก้า ใจ กดัน ยัง ยืน และ รับรอง ให้ ว่า ใน ชีวิตร ของ ว้าพเจ้า
ที่ ว้าพเจ้า ได้ รับ ประทาน ยา ยัง ๆ ไม่ มาก ถ้า ไม่ เห็น นี้ ขาด ใจ ใจ ประ เต็ร วี ที่ เที่ยว ไส้
กอก น น บ ว า ยา ไส้ กดัน เป็น ยา ที่ สรรพ คุณ อัน ประ ง ศริ วี ค ย ง
โภค ก น น ขอ ให้ รับ ความ บ น ด ใจ จา ว้าพเจ้า

นายร้อยคำงา ใจ บุญ ครูเรียน ศิริ จิตต์ ธรรม

ឯកសារព័ត៌មាននៃយោងរបៀប

คู่มือการเมือง

รัฐ ต่างนี้ เป็นคำพิพากษาที่ ๑๔๗๖
๘๖๒๖ อย่างการพระราชนิพญา จึงได้
พากษาเมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒ ๖๖ ในค
ระหว่างกรรมด้วยการโจทก์ นายห่อน นิตติ์
ณกรุงเทพฯ ที่ ๑ นายเส็น สุมาวงศ์ที่
จำเลย เรื่อง หมั่นประมาทว่าคำร้องก
ลังบัน ความในคำพิพากษามีว่า :-
คดีนี้โจทก์พ้องหาว่า จำเลยทรงสืบ

ก็คืนใจพ้องหารว่า จำเลยทั้งสอง
คนเป็นคนร้ายดังที่เจ้าหน้าที่สอบพิม
พากย์ ก็ออกการเมืองหนึ่งประมาทนายกฯ รวม
ประชานารถนาถซึ่งประค่าอยู่ โรงฟักฯ จัง
หวัด สามแยก บางรักษ์ พาหุรัตฯ
และร้านขัด หารือร่วมกันบนดาดฟุงก่อ
ก่อสถาบันตัวเต้นการพันธุ์ ขอให้ดูใบอนุ
การเดย์ตามกฎหมายเด็กชนชาติงานราชการ

นายหอน นิตติกัน พนกรุงเทพฯ ได้เดินทางรับว่า เป็นเจ้าของ หนังสือพิมพ์บางกอกกาจ มีอยู่ จริง แต่ก่อนดูว่า ข้อความที่หนังสือพิมพ์ได้เดินทางมา ค่าเรื่องนั้น นาย เติม สุมานนท์ เป็นผู้ดูแล จัดทำ แบบ เมื่อ หนังสือพิมพ์บางกอกการเมือง ตัดสินใจ ให้ ภาระ เมื่อ หนังสือพิมพ์บางกอกการเมือง เป็นผู้เขียนข่าวที่ ใจพ้องตรงในหนังสือพิมพ์นั้น จริง แต่ต่อไปว่าไม่ได้เป็น ตัว เท่า หนึ่ง บูรณะ ท่านฯ ค่าเรื่อง แต่ ก็ยังคง ให้ ไทย ความจริงๆ และ สรุป การตัดสินนายค่าเรื่อง ระหว่าง น้ำเส้น น้ำเงิน ใน การที่ ประพฤติ ช่วง เช่นนั้น ไม่ปร. โดยรัฐบาล สาธารณรัฐ

พิจารณาให้ความว่า เมื่อวันที่๑๖
กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๔๙๕ ทรงรัชทิมทูลง
รากระเบียบฯ ยังรับทราบด้วย นรา^๒
๒๗๗๔ ให้ลงชื่อโฆษณาว่า “กษิริ^๓
ปัลวันที่วันผิว พรรย์ผ่องใส่ต่อกษิริในบัน^๔
อยมาก เป็นท่านคุณภาพดี ด้วยสันติ^๕
นายนายค่า รวมทั้งประจาราช การ อัญญิ^๖
นการ ก็ขึ้นทั่วทั้งค์ ในเมืองพัฒนา^๗
เมือง กัน เมื่อกราดที่โกรามบ่อง เมือง

ເມ ເດັກ ແຮງ ຄະນອງ ທ້ານຍິກຕວາງ ກຳ
ນ ຮົວ ໄດ້ຢາກ ສັກ ມັນຍຸ ເປັນ ຕົວໝື່ນ
ຈຳນ ປະຈຳ ໄນ ໄກສົ່ງ ມີເອົາເຫຼວ່າ ໃຊ້ກີ່ອ
ພຶກເທັນ ແດ້ເທັນ ນັບອຸນເບຍເດີກແດວ
ພວກ ພນະຖາວອນ ມີ ມາກຂົດກົດອຸນເຕັ້ນການ
ນ ສູກຮຸນ ພວກນາຍຕໍ່ວຽກ ຢັ້ນເມື່ອ[”]
ນ ລາຍຄົມ ເຊື້ອກປັດໃນ ດຽວ ປັນ

ชั่งกันที่โรงพักไห่มีพอกเงกฯ จันฯ
ก โรงพักนั้นก็มีเต๊กเซ่งฯ จันฯ เท่าน
ฯ เพระเงกฯ จันฯ ไคร ก์ชั่นกราบ

อยู่ว่าม้าจะชก โน๊เบิร์พังเตาเก็ทฟ์ต่อ
เนื่อง ไม่ได้ เช่นเดียวกัน อย่างหนึ่ง พอก็
จะเข้าไว้รั้ว ในสังคีดีว่า ก่อให้เป็นไปถึง
ภัย ภัย หรือ บางที่ ศักดิ์ เกร็ง ภัย ภัย ภัย ภัย
ก่อน กิจว่า นาย คำราชา ใจร้าย หรือ
เป็นอย่างกันต่อไป ทั้ง ลูก ลูก เก็ท
รี ลูก ลูก ลูก ลูก ลูก ลูก ลูก ลูก ลูก

เพื่อว่า ก้าวที่ต้องเดินต่อไปย่อมมีทาง
เดินไว้เป็นไปได้เจอกฎกันๆ ด้วยนั้น เป็น
เรื่องของเรื่องไปในตัวเรื่องฯ แต่ถ้า
ตัวเรื่องจะต้องให้คนอ่าน เป็นเรื่องโดย
สิ่งข้างๆ พากษายกตัวราก้าวให้ดูนั้นก็ต้อง
ทุกคน ภูมิทัศน์ เอกเรื่องไว้สัมภาร
ที่ถูก ติ่งห้องที่ ใจหลักจักรบรรพต สามเหลี่ยม
บางรักพาหุรักน์ อะฒานยอด ในว่าคุณฯ
ท่าน ชุน ภูมิทัศน์ ตน อกุน ไก่ล้า ไก่ โภ^๔
กา กเร็วไปเปรียหัวหน้า อธิการโรงพักแห่งฯ
น ชัย เวดา ลักษณ์ บันเทียน พออดีม
อดีนามีปักษ์ ตัวเรื่องไว้สัมภาร ก็ จับตื้อ
น ชัย "

เมื่อห้องเรียนพิมพ์บางกอก ทราบเมื่อช่วง
ว่า ก็ ก่อตัวขึ้นแล้ว ทำร้ายคนกราดชั้น
เดียวกับครูที่ประจารายุคตามโรงพัชรี ร.
บุรี ในห้องเรียนพันธุ์ ให้อ่าน พนเข้า
รู้สึกว่าเป็นก็อย่างที่ หม่บปูะนาทคนหาว
กินซึบบน ดัง พากันน้ำกวนร้องทุกชื่อ
ให้เก้าพันน้ำยา นำ ก็ วันว่า ก่อตัว

ໄທກວມຕົວນີ້ ເນັ້ນຄຸນເປັນການສົ່ມ
ກວດທີ່ຈະວິນາຍືກີ່ສ່ວນຕົວ ນາຍຫອມດໍາ
ເຫັນກອນ ສາດນີ້ເຫັນວ່າຄານກູ້ໜາຍຝູ້
ທີ່ເປັນເຕັມອອງໜັງສຶກົມພົກ ໄດ້ເກຍວ່ອງໜັງ
ຮັກນີ້ໃນການເຊີ້ນວ່າ ທີ່ຮູ້ອັດໄສ່ຢ່າງນາຟ້
ອນເຂົາໄຈ ຄວາມຕະຫຼາຍອອກຈາວ ກວມຄົງນາຍ
ຕ່າງຈາກ ຂັ້ນທີ່ຫົວໜ້າໂຮງເພົ້າ ເຊັກະທີ່ຈະນຸ
ຮູ້ໄວ້ຂະ ໂຮງນັ້ນປົ້ນຕື່ມ ດຳກັ້ນ ບຸກຄອດ ອີ່ໜ້າ
ໃຊ້ວ່າ ຕ່າງຈາກທີ່ຫົດຮັບຕືືນນັ້ນ ໄນ ຮັບແກ້
ຕ້ອງຊອງຈຳຕະຫຼາຍຂັ້ນ ຈະ ພັງໄຟ້ໄດ້

พิมพ์หนังสือที่มีข้อความหม่นป่าไม่ทางเดียว
เจ้าของหนังสือพิมพ์นั้นจะต้องมีโฉนดใน
ทางอาญา เด็กคนนายหนอมจำเลยจะรับว่า
เป็นเจ้าของหนังสือพิมพ์มาก ก็ถือการเมือง

ก็ไปนี่ จะให้เช่าด้วย ก็ต้องค่าวิษัย
ราษฎร์ตามน้ำที่

កាត់ទីនេះប្រជាពលរដ្ឋមួយការរៀនក្របាល
ក្នុងខេត្តក្រោមឯណី ក្នុងខេត្តក្រោមឯណី
វាអើយនា ឱ្យអាមេរិកមិន ໄតឃំនៅចំនួន

ជីវិ៍បើយំសម្រាប់

รัฐเจ้าบางข้อมูลธรรมยาณยศนี้ก็ ทั้งบ้านเรือนอยู่ดีนั้น
เช่นไร ให้ที่ทำการไปรษณีย์ที่ ๔ จังหวัดพะรังคร ๒๙
ดังความให้ทราบว่า เมื่อวันที่ ๔ มกราคมที่แล้ว รัฐเจ้าได้
เป็นผู้บินหันหึงร้องว่าผู้เดินทางทุกที่รวมทั้งป่ากบข ตอนริมแม่น้ำนูก
มีมาตรการป้องกันภัย งานบางคนดำเนินรัฐเจ้าเก็บมาในได้ รัฐ
เจ้าต้องอนุกรรษาร่างด้วยความป้องคั้ง ๑-๕ ฉบับ ค่อนมาวันเข้า
ได้เริ่งกันพร้อมๆ กันในกรุงศรีฯ และรักษา ท่ามดังข้างบน

ในที่สุดนั้นร้าฟเด็กสองโขกแกะบนหน้าหัวว่า ถ้าท่านผู้หญิงผู้ใดเป็นพี่เลื่องศักดิ์เดียว คงรับไปหาคุณภรรยาเจ้ากรรภิกาเช่นโดยเร็ว อย่าไว้เดี๋ยวเราตามไปหาหนอนเดย
นางยั่น

นางยลล์

ประวัติการนัดหมาย

๑๘ เท กาญจน์มานะบันดาลนานาสี [มีพย. ฯ ร.]

ເພື່ອມະນຸຍາວັດທະນາໄສ ແລະ ດຳເນີນການຕະຫຼາດ ໄດ້ມີຄວາມ
ສິນສູງ ເຊັ່ນຕົວແລ້ວ ສັນຕະກຳ ຖະໜາດ ໂດຍບໍ່ໄດ້ມີຄວາມ
ສິນສູງ ເຊັ່ນຕົວແລ້ວ ສັນຕະກຳ ຖະໜາດ ໂດຍບໍ່ໄດ້ມີຄວາມ

ຫົກ່າງການນັກພູມ
ພະພູມຄົງກາງ
ລົດຕະບອບ

ເງື່ອງ ໜ້າໂບວ້ເກີ່ຍມ

(เป็นพงศาวดารจีนกรุงศรีอยุธยาผู้คนยัง)

(ต่อจากฉบับที่๘๙วันเสาร์ที่ ๔ เดือนสิงหาคม)
ศรีษะของข้าพเจ้าฯ พดีดกดิน ผู้คุณได้พึง
ดำเน็นก็คุณช่วยค่านบแล้วร้องให้พูดว่า ข้า
พเจ้ามิถ้าที่จะข้าพรางท่าน ทั้งมิสามารถ
ที่จะช่วยท่านยกกันให้ความนิรนามของท่าน^๑
ปราศจากมนต์ดีไปได้ด้วย คือบดันพวงแขวน
โจนนนิได้ขอเพียงกราบตั้งช่องพระเจ้าอยู่^๒
เพ่งดีไม่ เจ้าขอพบศักดิ์กันจะมาท่านเดียว
ในตอนเช้าวันนี้ได้มานาสั่งลงมาวันนี้เวลาบ่าย
สามโมงนาฬิกาจะนำเอาตัวท่านไปสำเร็จโทษ
แม้พวงแขวนเจ้าถึงรู้ว่าเป็นการอยู่ดิชรรมก็ต้อง^๓
ค่าก็มิสามารถที่จะช่วยท่านได้ พังหลินได้
พวงแขวนก็มิได้มีความหวั่นไหวด้วยการใด
เมยหน้าขึ้นมองต่อว่าด้วยหัวเราะ ด้วยเสียง
ขันหัวว่า เรากำลังคิดอยู่ว่าวันที่หัวเราะ;
ชาติออกจากการร่วงหนะมาถึงต่อเมื่อใด ก็พอ
ที่ทราบตระหนักว่าเป็นวันนี้เรามีความยินดีกัน
ก็ว่าหน้าพอกับเหล่าผู้คุณและเพื่อนญาติท่าน
ท่านหลายท่านแต่ท่านก้าวลงมาสู่ที่นี่ ท่านนั้นอย่าได้
คิดวิตกเลยว่าเราจะมีความผูกพันคิดถืออาษาภัย
ท่านในวารทท่านจะทำแก่เรา พดีด้วยแก่เสื่อม
ถูกยืนนี้ให้พวงแขวนบันดาลต่อโดยต้อง คุณ
ท่านปวง เห็นดงนก ยังมีความสูงสากล เป็นที่ยัง
ต่างหากันรักษาให้นำพาฟันฟาย แต่คราวที่จะทำ
ประการใด ก็อย่ามั่นพังหลินแต่เป็นฯ พวง
ผู้คุณนักเดินทางขอมาสั่งลงอกคอก ท่าน
คนเชื้อชาติบดอย พังหลินจึงหันมาสั่งเดียกับ
คนท่านปวงว่าท่านท่านหงหาดายอย่าได้พดอยโศราก
เดรรากบูราเตย คิดเลี้ยงว่าเป็นกรรมของเรา
ที่ได้สร้างไว้แต่ชาติปางก่อนคงบรรดาลให้เป็น
ไว้เช่นนั้น ได้คิดแก้คันเทาในโถกน้ำ เรา
ขอถอยขันตะ พดีด้วยปีรัตน์มีขันค่านบ
คนท่านหงหาดายเดินตามเพื่อนญาติวงไปยังส้าน้ำช่ำ
คน ขณะนั้นพวงแขวนต่อราชภรชาวน้ำทั้ง
หลายที่ได้เคยรับความอุปถัมภ์ค่าชุดจากพังหลิน
เมื่อเห็นดงนกเมากกระดาดเงินกระดาดทองและ
ร้องให้กับ เสียงด้วยสายชื่อหนึ่งก้าวถึงสันนก
ก้อง ฝ่ายคนในบ้านช่องโง่เทียนเตกได้พวง^๔
คนท่านหงหาดายต่อว่า นายของคัว เช่นนกนั้นความ
โกรธคัดจะเข้ามากางกันไว้ แต่ถูกผู้คุณเหต่า
นนช่วยกันตัดกระด้วยตัวเองไปหมด จำใจ
ต้องพาคนรับรู้ไปยังส้าน้ำช่ำคนก่อน ครั้น
ถึงก่อนเดินปวงชูน เป็นอนันต์มากที่ มาคอยเด็นให้ร
พังหลิน พวงนนจึงปฏิชาตันว่าพังหลิน
เป็นคนที่รู้ใจโอบอ้อมอารย์ คนท่านปวง^๕
ดึงพาคนก็ต้องบุญคุณ คงเร่งลงมือประหาร
เดย์โดยเร็วเดกดักซ้ากซ้าเจ้าจะเสียการ ฝ่าย
เปากัน กับคนท่านปวง แลกเห็นเหตุการณ์ ควรจะ^๖
เข้ามาคดีค่างก็ถือมีเสื่อนอกอกห Mund เพื่อ
ความรักกุณและหมายถือการช่วยเหลือกันด้วย
ปวง มือวิจารณาจึงครับให้พวงท่าชั่ง

ทางโถงไส่กพูนิค้าเด้าได้ เด้าไม่คิดกหยุหน
บุญกุณอันนั้นบ้างคงหรือ พากหหารเหต่า
นั้นเก็บอบทุกคัวกัน เทยไไดรับความอุดหนุน
อุนเด้อจากพังหตินหงนน เมือไไดพังหตันน
ต่างก์ทำมิติงกอบปต่ออยใหเปากังกับพวงไนโภค
ศักดิ์ เปากังกอรูนรืบหตังน้ำของนายหหาร
ที่ดายนั้นกวนขอจากปะระดูเมือจีน งาน
นั้นทางในเมืองไดยินว่า มีการปดันมักไทย
ถึงตายชั้นในต้นมำชากกนีกวนอกให ชาว
บ้านรั้นทดหากค่าง พากันรืบมีคปะระดูบ้าน แตะ
ร้านหมด ผ้ายเปากังกับคนหงสานมาถึงปะ
ระดูเมือง กนรักษาระดูรังไปว่าท่านหง
หาดายอย่าไไดเป็นทุกษ ชาพเด้าไดเมือปะระดู
เมือจีนไวใหท่านเพื่อนนไปโภคศักดิ์ ขอ
ท่านจังรืบออกไปโภคเร็วเดีก เปากังกับพวง^{หง}
ก็ขอจากปะระดูเมือจีนไปเป็นระยะทางห้าหก
สิบ๕ คึงค่ายหยุดทางพังหตินยังพันติน โภค^{หง}
จังรืบเขียนจังชั้นไปบนภูเขาทิกิวชัวจักหาเตือผ้า
โภคทางโจรกรรมมาใหพังหตินเบดียน แล้ว
ต่างก์เด่าความตามที่คากกันไปสู่กันพัง พัง
หตินก์คำนับขอบคุณคนหง ลวนที่ผ้าอันควร
ช่วยชีวิตตัวไว แด๊หงส์กนต่างก์ขอเดิน
ทางหมายตรงไปยังภูเขาทิเดียชัว

ผ้ายในเมืองนั้น ครั้น เปากังกับพวง พาง
หตินนนไปไไดแล้ว ชุนนางที่เป็นตัวร่องของ
เมืองนี้ โธ้งวนน ก็มีใบบอกเข้าไปในเมืองหดวะ
ถึงเรื่องที่มีคนร้ายบังอาจยังนัก ไทยถึงตายหน
ไบได ชาช่าผู้สำเร็จราชการเมืองเสียหัว
และทางนกคดดงขอหมายเที่ยวกับคนร้ายทุ
หนทุกชั้น ส่วนโภคเดือนเดือนนไไดทราบว่า
พังหตินมีคนมาช่วยหนเข้าชีวิตครอบไปได้ ก็
มีความกดดั่วว่าจะมีเรื่องเกิดขึ้นภายในหตัน စอย
คอมจึงจัดแจงเข้าของแตพอตน์กรา อพยพไปขอ
ศรัยชัย กับ ศรุพ ดูกน้อง กน หนง แม่ เดียว ชือ^{หง}
เดียงยิ

ผ้ายเบื่อนกับจิวเหติงสองกันที่ไปช่วยชุนพู
นน ครั้นเดินทางต่อทางเข้าไกเด็เมืองไคยวง
ยัง กำมะเข้าหา โธ้งเดือนแห่งหนึ่งเพื่อหาช้อห
หารรับประทาน ครั้นเดร็จแล้วก์พากันไปที่ใน
คงสันแห่งหนึ่งต้องคนกันงดงาม กนถึงเวลาก
กลางคืนตื่นยามหนึ่ง เมื่อชุนจึงพูดกับจิวเหติง
ว่า ก็เงาเดือนเดือนที่เราจะต้องไปจัดการ แต่เข้า
ช่องนนเราคิดว่าจะหงไว้กันก่อน ต่อเมื่อชา
การ สำเร็จแล้ว จึงค่อยมาอาไปต่อภายในหตัน
ครั้นแล้วต่างก์จัดแจงแต่งกายใหรักกุณแห่นแพ่น
ตรองไปยังส่วนหกที่กอหชัมกุเมือง เมื่อชุนถึง
สั่งให้จิวเหติง กอยอยู่ ช้างนอก คนจะเข้าไปจัด
การช่วยเหติงแก่ ใจชุนพูดขอมาเย่ง แตะ
ไดสั่งแล้วสั่งเด่าให้จิวเหติง กอยอยู่ ให้ลงได
ตัวยก้าได้ตัวชุนพูดขอมาแต้วไม่มีกันที่จะก่อ
รับอยู่ ช้างนอกก็จะเตี้ยการ จิวเหติงก์รับ
คำว่าพี่จังอย่าไไดมีความวิตกไปเตะช้าพเด้าจะ
จัดการตามคำสั่งของพี่ใหจังไได เมื่อชุนได
พังดิวเหติงพูกาหนักแน่นเป็นมั่นหมายก็วางแผน
จึงกระโ叱ขึ้นกำแพงเข้าไปในเมืองครองไปยังที่
ช่าวรากวน แย้มอยู่บันหดังค่า แต่เห็น
พากหหาร รักษารายน เกินไปเกินมา ครัวครัว

แข่งขัน ก็จะชนะนั้นจะเป็นเก้าอี้กราดซึ่ง
ยามเด็กๆ แต่การครุฑารากมีให้ติดอยู่
เมื่อนุ่งว่าครองก่อนนักผู้สำหรับราชการใน
เรื่องดังกล่าวก็ใจครองหนังแท้ ครองนุ่งท้อง
ด้วยการรักษาเข้มแข็ง ซึ่งจะคิดหักเข้าไปโดย
ผู้ใดเพดานอาจนั่นเห็นจะได้โดยหาก คิดแล้ว
ก็ยิน เอาผ้าม่านเสียงน้ำโน่น เร้าไปข้างใน
พอก เหตุจากหารักษา咽 และพอกผู้คนนี้ให้
คงกัน อันหอม ดับบูบช้อน น้ำเข้า ก็จะ วิถีญี่ปุ่น
ภาพหมก เมื่อนุ่งค่อยๆ ลงจากหัวลงกระชัง
ไปยังที่ๆ จำชั่งชุนพย ครันถึงแต่เห็นว่าระค
ติดกุญแจอยู่ กว่าจะพะເວົາເຕະອອກ เมื่อก
เข้าไปถึงข้างในแต่เห็นชุนพยนອນขับอยู่ บนกาง
ฟางประศจากผ้าห่ม ตัวหมอนพ่อเต็กเยี่ยม
นั่นนองอยู่ อิกข้างหนังครองกัน เมื่อนุ่งเดิน
เข้าไปใกล้เรียกคนหังซึ่งตั่งเบ้าฯ ชุนพย
ให้ยินเดี่ยงคนร้องเรียกคอกใจตนชุนยังแต่เห็น
เป็นเมื่อนุ่งมีความตากใจ พดว่านี้เหตุใด
พีดึงบังอาจผ่านนั่นตรายเข้ามาดังนี้ ตัวยังดัน
ทางราชการ มีตหม้าย ประการให้ลิบบด แก่ผู้
นับศักดิ์ทุกหนทุกแห่ง ท่านยังจะมาทำอะไร
ไรอีกเด้อ เป็นนัดชอบว่าพีได้รับคำสั่งจากพ
เชิญคัวหงให้นำช่วยน้องจึงต้องมา ชุนพย
จึงว่าพีมีวิชาความรู้มากก็ย้อมไปมาได้สุดอก
แต่สำหรับข้าพเจ้านั้น ทำไนน คึ่งจะออกไปได้
เด้อ เมื่อนัดชอบว่าขันนนเจ้าย่าไค วิตกไป
เดย เมื่อเราเข้ามานั่นๆ ได้ก็ต้องช่วยเหตุขอ
เข้าออกไปให้ได้ เป็นชรรนดายอยู่ เอง พด
แต่ก็เด็ดขาดๆ ใจสั่นน้อยแต่เด้าของชุนพย
ออก แต่ว่าจังหันมาพดกับพ่อเต็กเยี่ยมว่าช่วง
ท่านนบญุคณแก่ข้าพเจ้านองนน ข้าพเจ้า
หนึ่นดีนไม่จะต้องชอบแทนท่านให้ได้ แต่
วันนี้เป็นการเหตุอีกครั้งหนึ่ง ตัวด้วชุนพย
นเป็นผู้ประกาศจากหัวก้าน บ้านช่อง เมื่อออก
จากนั้นแต่ก็จะตรงไปอยู่ กับพอกข้าพเจ้า ส่วน
ท่านนั่นนกรอบครัวจะต้องเป็นห่วงไป ก็แน
ข้าพเจ้าจะช่วยให้ท่านออกไปได้ก็ตี ก็เท่า
กับท่าความเดือดร้อนให้แก่กรอบครัว ท่านโดย
ทางอ้อมเท่านั้น ขอท่านจังคงใจอยข้าพเจ้า
อยู่ ก่อนวันหลัง ข้าพเจ้า จะหาหนทาง มาช่วย
ให้ท่านนี้อิศรีภาพนั่นเอง พ่อเต็กเยี่ยมໄດ
พงดังนักด้อมว่าชั่งท่านผู้กัด้าห่ายูกล้าวมาหัง
นเป็นการถูกต้อง ข้าพเจ้าหาไได้คิดคันเดื่อง
ใจในท่านไม่ ขอแต่ให้ท่านหังซึ่งไป
โดยสวัสดิภาพเกิด ชุนพยจึงว่าข้าพเจ้าเกรง
ว่าเมื่อข้าพเจ้าไปทางโน้นแต่ว่าทางนี้ เขาว่าจะทำ
ความด่านากยากแค้นให้มากท่าน พ่อเต็กเยี่ยม
จึงว่าชั่นนท่านไม่ต้องเป็นทุชชีเป็นร้อนไปด้วย
เราจะจัดจงนองกันตัวเราเอง เชิญท่านหัง
ซึ่งจะรับไปโดยเร็วห่วงด่าคงจะยังไม่นื้นฟ្ស
ให้ครุ่สึก ชุนพยให้พงดังนักยังมีความชอบ
กุญในพ่อเต็กเยี่ยม ถึงกับกดันน้ำตาไว้ไม่ได
เมื่อนุ่งหาผ้ามาทบเข้าแล้ว ผูกกับเชือกให้ชุน
พยนั่งลง และจับป้ายเชือกกราโดยด้านใน

